

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13Csp/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120238555
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6120238555.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 práv. zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: M. O., G.. XX.XX.XXXX, K. G. O. I. XXX/XX, XXX XX O., práv. zast. AK Piliar s. r. o., so sídlom Medený Hámor 11, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 52 915 816 v konaní o zaplatenie 3.000,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojím žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica ako súdu príslušnému na upomínacie konanie domáhal toho, aby tento súd vydal platobný rozkaz, v ktorom by zaviazal žalovanú na zaplatenie celkovej sumy vo výške 3.000,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 18.12.2018 až do zaplatenia ako aj na náhradu trov konania a to na tom základe, že Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 17.12.2018 medzi postupcom Slovenskou sporiteľnou, a. s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 23.07.2014 Zmluvu č. 5060064025, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 23.11.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.11.2017, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 20.143,52 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 15.088,12 €, z riadneho úroku vo výške 3.974,35 €, z úroku z omeškania vo výške 1.081,05 € a z poplatkov vo výške 0,- € v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do súčasnosti vykonala nasledujúce úhrady: platba vo výške 50,- € dňa 23.01.2019, platba vo výške 50,- € dňa 21.02.2019, platba vo výške 20,- € zo dňa 30.04.2019 a platba vo výške 10,- € zo dňa 01.07.2019. Dlžná suma predstavovala sumu vo výške 3.000,- €, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 3.000,- €. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňoval. Zároveň si uplatňoval zákonné úroky z omeškania.

2. Okresný súd Banská Bystrica na základe doručeného návrhu žalobcu na Upomínací súd dňa 12.02.2020 vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 21Up/328/2020, v ktorom zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 3.000,- € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 3.000,- € od 18.12.2018 až do zaplatenia alebo, aby žalovaná v tej istej lehote podala odpor.

3. Proti predmetnému platobnému rozkazu podala žalovaná v zákonnej 15.dňovej lehote odpor, v ktorom žiadala žalobu zamietnuť ako nedôvodnú, pričom v predmetnom odpore okrem iného namietala nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu a to z týchto dôvodov: Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Obč. zák. - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore.“ Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ust. § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, aby banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapíňa list zo dňa 02.12.2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“ (č. l. 137 spisu). Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, aby doručil písomnú výzvu klientovi banky podľa § 92 ods. 8 ZoB adresovanú žalovanej. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, žeby táto písomnosť existovala a žeby bola žalovanej aj reálne doručená.“ Keďže žalobca nepreukázal doručenie (napr. predložením doručenky) výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovanému, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

4. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadril k predmetnému odporu a ohľadom námietky žalovanej v súvislosti s aktívnou legitímáciou žalobcu v konaní k tomu uviedol: Žalobca ďalej zastáva názor, že aktívnu legitímáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Pre úplnosť však v súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky a ust. § 92 ods. 8 ZoB žalobca uvádza nasledovné:

Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Uvedené vyplýva aj z ust. § 4 ods. 5 alebo 6 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy „Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.7)“ Zákonodarca v uvedenom ustanovení jednoznačne definoval, že veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. V poznámke pod čiarou (7) zákonodarca tento osobitný právny predpis zároveň definoval - odkazom na ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Ak by teda zákonodarca mienil v ust. § 92 ods. 8 ZoB upraviť podmienky, ktorých splnenie je potrebné na platné postúpenie pohľadávky veriteľa, tak by to zároveň premietol do poznámky pod čiarou k ust. § 4 ods. 6 ZoSÚ (ktoré pojednáva o postupovaní pohľadávok veriteľa) - a to jednoznačným odkazom na ust. § 92 ods. 8 ZoB. Zákonodarca však pri postupovaní pohľadávok neodkazuje na ust. § 92 ods. 8 ZoB, ale na ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Aj z uvedeného vyplýva, že ust. § 92 ods. 8 ZoB upravuje podmienky, ktorých splnenie je potrebné na prelomenie bankového tajomstva, pričom ho nemožno spájať s platnosťou postúpenia pohľadávok. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 9Co/20/2016: „Nie je zrejmé ani to, ako dospel súd prvej inštancie k záveru o tom, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa má považovať za zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky. Z dôvodovej správy k pôvodnému textu Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorá je interpretačným pravidlom, pritom vyplýva (súčasný text ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách bol v čase prijatia zákona v ods. 7), že ustanovením § 92 ods. 1 až 7 sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva.“ Vo svojom vyjadrení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017 sp. zn. 19Co/2/2016. Žalobca ďalej zastával názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej s § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spojiť s občiansko-právnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 zákona o bankách nezakladá občiansko-právnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovanej, ale administratívnu zodpovednosť postihniteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona o bankách. Na základe vyššie uvedeného doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ustanovenia § 50 ods. 1 zákona o bankách. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.10.2015, sp. zn. 8C/67/2013. Žalobca ďalej k veci uviedol, že v súlade s predloženou platobnou históriou bola žalovaná

ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní s úhradou predpísaných splátok. Teda súčet všetkých omeškaní žalovaných so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol 90 dní. Vzhľadom k dikcii ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách s poukazom na to, že omeškanie žalovaných trvalo nepochybne viac ako rok zastávali názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade ak by písomnú výzvu žalovaný nezasielal. Žalobca ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 16.03.2016 sp. zn. 12Co/223/2015. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca zastával názor, že pokiaľ ide o otázku aktívnej legitímácie žalobcu predmetnú skutočnosť žalobca preukázal predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu ako aj zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, platobnou históriou, oznámením o postúpení pohľadávky, výzvou pred vyhlásením mimoriadnej a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ako aj výzvou pred postúpením pohľadávky.

5. Následne Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú vec súdu miestne príslušnému to znamená Okresnému súdu Zvolen keďže žalobca navrhol, aby bolo pokračované v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

6. Žalovaná sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadrila a čo sa týka namietanej aktívnej legitímácie žalobcu v tomto podaní uviedla: „Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpeniu pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.“ Keďže žalobca nepreukázal doručenie (napr. predložením doručenky) výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovanému, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Toto tvrdenie nie je možné ignorovať a nakoľko žalobca ani na nami adresovaný podnet nedoložil do súdneho konania potrebnú dokumentáciu preukazujúcu doručenie výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovanému, v celom rozsahu na tomto tvrdení trváme. Uvedené preukázateľne zakladá nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu žalobcu, oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu žalovaného ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to zmluvou o postúpení pohľadávok, zmluvou o splátkovom úvere, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

8. Súd z prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 07.12.2020 zistil, že sa pridrižiava písomne podanej žaloby ako aj svojich písomných vyjadrení. K veci ďalej uviedol, že čo sa týka námietky, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu, aby vystupovali v tomto konaní, tak k tomu uviedol, že predmetom tohto konania potom sú nesplatené splátky od marca 2017 do decembra 2018, pričom ich súčet presahuje žalovanú sumu, nakoľko toto nie je premičané, lebo žaloba bola podaná vo februári 2020. Na základe vyššie uvedeného žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

9. Súd z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní konanom dňa 07.12.2020 zistil, že tento sa pridrižiava ich písomných vyjadrení, pričom žiadajú žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

10. Súd zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5060064025 zistil, že táto zmluva bola uzatvorená v písomnej forme dňa 23.07.2014 medzi zmluvnými stranami Slovenskou sporiteľňou, a. s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako bankou a dlžníčkou A. L., K. J., A. R. XXX/X, právnu predchodkyňou žalovanej. V bode I. predmetnej zmluvy bolo uvedené: výška úveru - 17.000,- €, druh úveru - spotrebný úver na čokoľvek, typ a výška úrokovej sadzby - fixná do splatnosti 7,90% p.a., úrok z omeškania - 5% p. a., spôsob poskytnutia úveru - jednorázovo, výška splátky a splatnosť - 214,71 €, mesačne k 15-temu dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky - 15.09.2014, splatnosť úrokov a poplatkov - mesačne, počet splátok - 120, konečná splatnosť úveru - 15.08.2024, ročná percentuálna miera nákladov - 9,17 %, priemerná hodnota RPMN - 11,75 %, celková čiastka spojená s úverom - 25.779,06 €, spôsob splácania - odpísaním z účtu pre splácanie.

11. Súd z výzvy zo dňa 05.10.2017 zistil, že túto výzvu adresovala Slovenská sporiteľňa a. s. žalovanej M. L. G. Q. J., A. R. XXX/X, v ktorom jej Slovenská sporiteľňa a. s. ako veriteľ pohľadávky vzniknutej zo zmluvy č. úveru 5060064025 oznámili, že splácanie predmetnej pohľadávky je v omeškaní ku dňu 05.10.2017 vo výške 3.899,50 € a žiadali ju, aby dlžnú sumu uhradila najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy a v prípade neuhradenia dlžnej sumy banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Žalobca k predmetnej výzve nepredložil doručenkú ako dôkaz, že žalovaná predmetnú výzvu prevzala a tak isto súdu nepredložil ani podací hárok z ktorého by vyplývalo, že žalobca zasiela predmetnú výzvu žalovanej.

12. Súd z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2017 zistil, že toto oznámenie adresovala Slovenská sporiteľňa a. s. žalovanej, v ktorom jej oznamovali, že banka vyhlásila ku dňu 22.11.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy č. 5060064025 uzatvorenej dňa 23.07.2014. Žalobca k predmetnému oznámeniu nepredložil doručenkú ako dôkaz, že žalovaná predmetnú výzvu prevzala a tak isto súdu nepredložil ani podací hárok, z ktorého by vyplývalo, že žalobca zasielal predmetnú výzvu žalovanej.

13. Súd z listinného dôkazu a to výzvy zistil, že túto výzvu adresovala Slovenská sporiteľňa a. s. žalovanej, pričom táto výzva je zo dňa 12.09.2018 a v tejto výzve banke oznamovala žalovanej, že výška splatnej a nezaplatenej pohľadávky predstavuje ku dňu 12.09.2018 sumu 19.467,63 €. Žalobca k predmetnej výzve nepredložil doručenkú ako dôkaz, že žalovaná predmetnú výzvu prevzala a tak isto súdu nepredložil ani podací hárok, z ktorého by vyplývalo, že žalobca zasielal predmetnú výzvu žalovanej.

14. Súd zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1055/2018/CE zo dňa 17.12.2018 zistil, že táto zmluva bola uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou a. s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupcom a firmou EOS KSI Slovensko s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 ako postupníkom, pričom na základe podmienok tejto zmluvy postupca postúpil postupníkovi dňom účinnosti tejto zmluvy pohľadávky vrátane ich príslušenstva a všetkých súvisiacich práv a nárokov, ktoré sú s pohľadávkami spojené ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok.

15. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 súd zistil, že je tu uvedené: dátum uzavretia úverovej zmluvy - 23.07.2014, názov - M. L., splatnosť úveru - 15.08.2024, poskytnutá suma - 17.000,- €, zostatok pohľadávky - 20.143,52 €, zosplatenie dátum - 22.11.2017.

16. Súd z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 03.01.2019 zistil, že ho adresovala Slovenská sporiteľňa a. s. žalovanej, v ktorom jej oznámili, že postúpili na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1055/2018/CE pohľadávku z úverového účtu 5060064025 spolu aj s príslušenstvom žalobcovi. Žalobca k predmetnému oznámeniu nepredložil žiadnu doručenkú.

17. Súd z pokusu o zmier zo dňa 31.01.2020 zistil, že tento pokus adresoval žalobca žalovanej a v tomto pokuse o zmier žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznamoval žalovanej, aby splnila svoju povinnosť zaplatiť dlžnú sumu spolu vo výške 20.854,98 € na účet špecifikovaný v tomto pokuse.

18. Súd z podacieho hárku č. EPH188427482 zistil, že žalobca predmetný pokus o zmier dal na poštovú prepravu dňa 03.02.2020 a adresoval tento pokus o zmier žalovanej.

19. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

22. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

24. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, účinného ku dňu zmluvy o postúpení pohľadávok t. j. ku dňu 17.12.2018, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto ju v celom rozsahu zamietol. Súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v tomto konaní, to znamená, že súd nemal preukázané, že žalobca je nositeľom hmotného práva o ktoré v konaní ide. Súd totiž dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o splnenie zákonných podmienok vyžadovaných v zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách bez splnenia ktorých nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu. Totiž v zmysle tohto ustanovenia môže banka ktorou v tomto prípade bola Slovenská sporiteľňa a. s. postúpiť svoju pohľadávku, ktorú má voči klientovi písomnou zmluvou inej osobe len, ak napriek písomnej výzve banky je jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom toto právo banka nemôže uplatniť ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Pokiaľ ide o stanovenie podmienok pre postúpenie pohľadávok banky na tretiu osobu v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách toto ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 524 Občianskeho zákonníka upravujúceho postúpenie pohľadávky právnu normou lex specialis, ktorá sa uplatní prednostne. Dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 pre postúpenie pohľadávky banky v prípade ak banka nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú má voči klientovi je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou na tretiu osobu. Podľa názoru súdu žalobca nie je aktívne legitimovaným účastníkom konania, pretože súdu nepreukázal, že by na neho právne relevantným spôsobom prešiel návrhom uplatňovaný nárok. Zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie dvoch podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom splnenie jednej z nich t. j. zaslanie písomnej výzvy žalovanej na splatenie dlhu súd nemal preukázané a preto dospel k záveru, že postúpenie predmetnej pohľadávky bankou v prospech žalobcu je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

27. Povinnosťou banky (právneho predchodcu žalobcu) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka (žalovanú) na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovanej ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Rovnako to platí a na splnení povinnosti písomnej výzvy bankou v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia treba trvať bez zreteľa na žalobcom tvrdenú skutočnosť, že omeškanie trvalo viac ako rok. Žalobca sa mylne domnieva a nesprávne vykladá ustanovenie § 92 ods. 8 veta druhá

text za; že v takomto prípade písomnú výzvu dlžníkovi banka nemá povinnosť (nemusí) zasielať a doručiť (pozri rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/257/2017-125 zo dňa 26.09.2018).

28. Postupca ktorému banka pohľadávku postúpila je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázane týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky.

29. Z vykonaného dokazovania teda nevyplýva doručenie písomnej výzvy na plnenie žalovanej pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 a to z toho dôvodu, že žalobca v tomto smere neprodukoval žiadny listinný dôkaz a samotná žalovaná popierala doručenie predmetnej výzvy ako aj ďalších výziev na ktoré poukazoval žalobca. Zmluva o postúpení pohľadávok v časti postúpenia - spornej pohľadávky voči žalovanej na žalobcu je neplatná pre rozpor so zákonom, pretože bez preukázania doručenia písomnej výzvy na plnenie žalovanej pred uzavretím uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávok nebolo v prejednávanej spore preukázané splnenie zákonných podmienok na postúpenie pohľadávky voči žalovanej z uzavretej zmluvy na žalobcu ako tretiu osobu. Žalobca preto spornú pohľadávku od pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľni a. s. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 nenadobudol.

30. Písomnú výzvu banky na plnenie je potrebné podľa súdu považovať za hmotnoprávny úkon na nastúpenie účinkov, ktorého sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (t. j. aby vyvolalo zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta). Takýto záver však vo vzťahu k žalovanej z vykonaného dokazovania nevyplýva. Aplikáciu tohto konkrétneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nemôžu strany vylúčiť svojou dohodou, preto bez doručenia písomnej výzvy na plnenie do dispozičnej sféry žalovanej nemohli byť splnené podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a to ani v zmysle všeobecných obchodných podmienok pôvodného veriteľa, pretože tieto na nastúpenie účinkov doručenia písomností na miesto dôjdenia do dispozičnej sféry adresáta zakotvujú samotné odoslanie písomností a uplynutie stanovenej lehoty od odoslania, ktoré nevyhovuje ustanoveniu § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (t. j. teória dôjdenia). Navyše z dokazovania nevyplýva ani samotná skutočnosť odoslania predmetnej písomnej výzvy na plnenie žalovanej zo strany pôvodného veriteľa.

31. Súdu na základe vykonaného dokazovania teda neostalo nič iné, len žalobu z vyššie uvádzaných dôvodov zamietnuť.

32. Nakoľko súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie s poukazom na zásadu hospodárnosti konania sa nezaoberal vecou samou a ani ďalšími námietkami vznesenými v konaní.

33. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zameril na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastavené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keďže žalovaná v konaní mala plný úspech.

36. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).